

POKUP (1) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg [N pokup.] ◊ A pokup.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

praw. Kara pieniężna, grzywna za przypadkowe zranienie, zatrucie człowieka lub bydłęcia: [Emenda wargielt vel pokup Cervus F31 53 [idem] F35, F39.]

pokup komu: Mężoboyca iefli [...] dobrowolnie do sądu przyydzie [...] chcąc [...] wywieść niewinność swoię [...]: takiemu iuż Sąd nie idzie o gárdło/ álbo przedfye ma być skazan ná pokup Sędziemu y ftronie GroicPorz ll3v.

Synonim: *wargielt*.

Cf [POKUPA]

LWil